

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ВСП «ХАРКІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ДЕРЖАВНОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ»

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЇВСЬКИЙ АВІАЦІЙНИЙ ІНСТИТУТ», КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕС-ТЕХНОЛОГІЙ

IMPERATYV PL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
(ТОВ «ТОРГОВИЙ БУДИНОК ІМПЕРАТИВ», ВАРШАВА, ПОЛЬЩА)

MILTON FRIEDMAN UNIVERSITY (БУДАПЕШТ, УГОРЩИНА)

VILNIUS UNIVERSITY, DEPARTMENT OF ACCOUNTING AND AUDIT (ВІЛЬНЮС, ЛИТВА)

ТОВ «ХЛАДОПРОМ»

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

III Міжнародної науково-практичної конференції

«ВІДНОВЛЕННЯ ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ, ПРІОРИТЕТИ, ПРАКТИКИ»

2025

Харків,
3 квітня 2025 року

УДК 338.246.88
М 74

Редакційна колегія:

Гурова Капіталіна – в. о. директора, к. е. н., доцент, Заслужений працівник народної освіти України.
Савченко Ілля – заступник директора з навчально-методичної роботи, к. держ. упр., доцент.
Болотова Тетяна – завідувач відділення економіки та бізнесу, к. е. н., доцент.
Гібкін Кирило – завідувач відділення харчових технологій та сфери обслуговування.
Золотухіна Олена – заступник директора з навчально-методичної роботи.
Кулінченко Сергій – голова ради студентського самоврядування коледжу.
Домбровська Світлана – в. о. проректора з наукової роботи Національного університету цивільного захисту України, д. держ. упр., професор, Заслужений працівник освіти України.
Барішевський Олексій – Голова Наглядової ради ТОВ «ХЛАДОПРОМ».
Ніколенко Борис – директор ТОВ «Торговий будинок ІМПЕРАТИВ», Imperativ PL Sp. Z o.o, (Варшава, Польща).
Peter Szatmari – Dr., проректор з загальної роботи та зав'язків з громадськістю Milton Friedman University (Будапешт, Угорщина).
Rasa Subacienė – Dr., завідувач кафедри обліку та аудиту Вільнюського університету, професор (Вільнюс, Литва).
Чумак Оксана – завідувач кафедри економіки та бізнес-технологій Державного університету «Київський авіаційний інститут», д. е. н., професор.

Рекомендовано до оприлюднення Педагогічною радою ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж ДТЕУ» (протокол № 9 від 26.03.2025 р.).

Збірник тез доповідей містить матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Відновлення та модернізація економіки України: виклики, пріоритети, практики», в яких розглядається основні напрями створення умов для модернізації національної економіки, розробити підходи до формування політики модернізації економіки та пропозиції щодо механізму її реалізації.

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей та повідомлень. Точки зору авторів публікацій можуть не співпадати з точкою зору редакційної ради збірника.

М 74 **Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Відновлення та модернізація економіки України: виклики, пріоритети, практики».** – Харків : ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж ДТЕУ», 2025. – 226 с.

© ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж ДТЕУ», 2025.

Список використаних джерел:

1. Карпенко А. В., Хацер М. В. Зниження витрат на паливо та енергію на технологічні цілі як один із шляхів оптимізації виробничо-господарської діяльності українських суб'єктів господарювання. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2006. № 4. С. 158-160.
2. Карпенко А. В., Хацер М. В. Напрями економії витрат на паливо та енергію в сучасних умовах господарювання. *Економіка: проблеми теорії та практики*. Збірник наукових праць. Випуск 227: В 3 т. Т.2. Дніпропетровськ: ДНУ, 2007. С. 469-477.
3. Карпенко Н. М., Чечель М. В. Інновації в енергоефективності закладів вищої освіти – шлях до сталого розвитку. *Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку* : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, Запоріжжя, 10 листопада 2023 р. / Національний університет «Запорізька політехніка». Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2023. С. 208–210.
4. Лір В. Е., Письменна У. Є. Формування ринку енергоефективних технологій та послуг як економічного механізму реалізації політики сталого розвитку. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2017. № 7-8. С. 9-17. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2017_7-8_4

Когут М. О., здобувач освіти, магістрант,
науковий керівник: **Климчук О. В.**, д. е. н., професор,
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ ПЛАНУВАННЯ РОБОЧОГО ЧАСУ МЕНЕДЖЕРА

В сучасних умовах формування бізнес-середовища, що відзначається високим рівнем конкуренції, швидкими змінами технологій, наданням пріоритетності інноваційному розвитку та постійно зростаючими вимогами до ефективності, кваліфіковане управління робочим часом менеджера стає критично важливим аспектом ефективної діяльності організації. Для зростання конкурентоспроможності, що є головною передумовою розширеного відтворення, в умовах динамічного ринку та глобалізації у підприємств виникає необхідність оптимізації всіх ресурсів, зокрема оптимальної організації робочого часу, для досягнення запланованих результатів. Умови глобалізації та швидких технологічних змін вимагають нових підходів до організації трудової діяльності менеджерів. Саме тому, тайм-менеджмент, як науковий та практичний механізм до організації робочого часу, здобуває все більшої актуальності у контексті підвищення продуктивності праці менеджерів та організацій загалом [1, 2].

Підприємницька діяльність здійснюється, передусім, на засадах інноваційного розвитку, ключовими факторами якого є ринкова економіка та вільна торгівля. Вони у своїй сукупності забезпечують стимулювання запровадження нових напрямів одержання доданої вартості та економічного піднесення організації [3]. При цьому, тайм-менеджмент в умовах бізнесу виступає невід'ємною частиною розробленої стратегії управління. Його потрібно розглядати не просто як методику організації робочого дня, а як збалансований комплексний підхід, що охоплює різні аспекти планування, регулювання та прогнозування робочими процесами. Науково-обґрунтований підхід до управління часом дозволяє не лише підвищити індивідуальну продуктивність менеджера, а й оптимізувати роботу цілої команди, підрозділу або ж навіть організації загалом. Внаслідок цього, тайм-менеджмент включає в себе такі функції управління, як планування, визначення пріоритетності задач, делегування

повноважень, а також ефективне використання сучасних технік концентрації на поставленому завданні та уникнення від зайвих відволікань [4]. Саме тому в умовах зростаючої жорсткої конкуренції менеджерам важливо пам'ятати про необхідність постійного підвищення ефективності використання робочого часу. Навички й вміння встигати більше у якісному виконанні поставлених завдань та досягати максимальної кількості сформованих цілей – це можливість забезпечити процес стабільного зростання та розвитку не тільки своєї організації, а й самого себе на професійному рівні. Підвищення показників ефективності використання робочого часу менеджера можна сприймати як нескінченний процес до самовдосконалення, що, у свою чергу, вимагає постійного самонавчання, застосування модельованих стратегій та інноваційних методів тайм-менеджменту [5]. Відтак, процес управління робочим часом є одним із ключових аспектів ефективної діяльності менеджера будь-якої організації. Традиційні методи планування часто виявляються недостатньо гнучкими та не враховують стрімкий розвиток цифрових технологій. Відсутність інтегрованих систем автоматизації та аналітики призводить до нераціонального використання часу, збільшення навантаження та зниження продуктивності. Як наслідок, виникає потреба у створенні інноваційних організаційних механізмів, що базуються на сучасних технологіях управління робочим часом.

Зокрема, сучасне використання тайм-менеджменту, не зважаючи на його численні переваги, зустрічається з новими викликами, що виникають внаслідок швидких змін у конкурентному ринковому бізнес-середовищі та інтенсифікації процесів цифровізації суспільства. Одним з ключових бар'єрів є технічні відволікання та перевантаження інформаційними потоками. В умовах, коли цифрові технології стають невід'ємною і повсякденною частиною роботи, працівники постійно зіштовхуються з численними перериваннями у вигляді надходження різного роду сповіщень з електронної пошти, повідомлень із соціальних мереж, месенджерів та інших онлайн-платформ. Такий потужний потік інформації створює додаткове навантаження на увагу, знижуючи здатність концентруватися на основних завданнях і погіршуючи індивідуальну продуктивність. В силу сучасних тенденцій (COVID-19, повномасштабна військова агресія) окреслений фактор відволікання стає особливо актуальним для працівників, що працюють віддалено, оскільки домашнє середовище часто має набагато більшу кількість потенційних відволікаючих чинників, а баланс між робочим і особистим часом при цьому різко ускладнюється [6, 7].

Це вимагає інноваційних підходів до планування робочого часу менеджера:

1. Дигіталізація та автоматизація, які є основним напрямом оптимізації робочого часу менеджерів. Використання сучасних цифрових технологій, таких як штучний інтелект (AI), хмарні сервіси та системи управління завданнями (Trello, Asana, Monday.com), дозволяє автоматизувати процеси планування та контролю робочого часу. Автоматизовані календарі та CRM-системи зменшують навантаження та підвищують ефективність прийняття рішень.

2. Використання штучного інтелекту (ШІ) та аналітики. Системи ШІ здатні аналізувати робочий графік менеджера та пропонувати оптимальні варіанти розподілу часу. Аналітичні платформи (Google Analytics, Power BI) дозволяють стежити за продуктивністю, ідентифікувати “вузькі місця” та прогнозувати завантаженість команди, а Big Data та алгоритми машинного навчання надають персоналізовані рекомендації з планування часу.

3. Agile-підходи та гнучке управління часом. Методології Agile та Scrum сприяють ефективному управлінню завданнями, гнучкому розподілу ресурсів та адаптації до змін. Впровадження щоденних стендап-зустрічей, ітеративного планування та принципу time-boxing дозволяє скоротити втрати часу та підвищити ефективність роботи команди.

4. Гейміфікація та мотиваційні техніки. Гейміфікація допомагає підвищити залученість співробітників та покращити тайм-менеджмент. Використання систем мотивації (рейтинги, нагороди та бонуси) сприяють підвищенню продуктивності та ефективному плануванню часу.

Таким чином, інноваційні підходи до планування робочого часу, зокрема автоматизація, штучний інтелект, аналітика, Agile-методології та гейміфікація, дозволяють значно підвищити ефективність праці менеджерів. Впровадження цих методів сприяє

оптимізації процесів, зниженню навантаження та створенню комфортного робочого середовища, що позитивно впливає на продуктивність та результати діяльності організації.

Список використаних джерел:

1. Климчук О. В. Принципи формування енергетичної політики України на засадах конкурентоспроможності в умовах економічного розвитку. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2016. Вип. № 7 (11). С. 64–73.
2. Черевко О., Назаренко С., Приймак К. Тайм-менеджмент як інструмент підвищення ефективності використання робочого часу в умовах сучасного бізнесу. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-54>.
3. Климчук О. В. Економічна сутність розвитку інноваційних процесів у виробництві біопалива. *Вісник аграрної науки*. 2014. № 8. С. 62–65.
4. Назаренко О. В. Тайм-менеджмент у контексті управління персоналом організацій. *Управління розвитком персоналу в умовах цифровізації*. 2020. Вип. № 56 (2). С. 34–40.
5. Булах Т. М., Гринчак Н. А., Плахотнікова Л. О. Стратегії управління часом та інноваційні методи підвищення ефективності його використання у діяльності операційного менеджера. *Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту: зб. наук. праць*. 2022. № 3–4. С. 57–65. DOI: 10.31767/nasoa.3-4.2022.06.
6. Климчук О. В. Сучасні аспекти використання інформаційних систем і технологій в управлінні. *Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи*: збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції. Київ: КПП ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2021. С. 170–171.
7. Федоренко О. М. Тайм-менеджмент для бізнесу: практичні аспекти застосування в умовах гібридної роботи. *Менеджмент і інновації в бізнесі*. 2023. Вип. № 28 (3). С. 77–85.

Козій А. П., здобувач освіти,
науковий керівник: **Руденко І. В.**, к. е. н., доцент,
ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж ДТЕУ»

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

В ринкових умовах для підприємства життєво важливо враховувати зовнішні та внутрішні загрози, які постійно трапляються під час воєнних дій, що відбуваються в країні останніми роками. Зважаючи на дефіцит фінансових ресурсів, який притаманний нинішній економічній ситуації в Україні, для підприємств дуже важливо своєчасно запобігати загрозам його економічній безпеці. Це дозволить системі управління на підприємстві перебувати у стані адекватного реагування на сигнали загрози з боку зовнішнього і внутрішнього середовищ [1]. Тому на сьогоднішній день актуальним виявляється пошук методичних підходів аналізу економічної безпеки.

Вивчення джерел літератури за даною темою показало відсутність єдності в методиці аналізу економічної безпеки суб'єктів господарювання. Одні автори пропонують з цією метою обчислювати показники фінансової стійкості та платоспроможності. Інші вважають за необхідне використання абсолютних показників фінансової стійкості та банкрутства підприємства тощо. Але дані показники відображають тільки фінансову складову економічної безпеки підприємства і не враховують інші. Тому вважаємо, що функціональні складові економічної безпеки підприємства потребують уточнення.

Вітрик І. В.	30
НАПРЯМИ МІНІМІЗАЦІЇ ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	30
Вальковець А. С.	32
ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА: ТРЕНДИ, ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ	32
Вороніна К. В.	34
РОЗВИТОК ХІМІЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ...	34
Габрійчук Я. В.	36
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ БІЗНЕСОМ: АДАПТАЦІЯ ДО МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	36
Гібкін К. Р.	38
РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАБІЛІЗАЦІЇ ГАЛУЗІ ПІСЛЯ ВІЙНИ	38
Бабаєв І. О.	41
ІННОВАЦІЙНА ОРІЄНТОВАНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ВИРОБНИКІВ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЯК ГОЛОВНИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ В УМОВАХ РИЗИКІВ	41
Гончарова А. М.	44
МОДЕРНІЗАЦІЯ РЕСТОРАННОГО СЕРВІСУ В ГОТЕЛІ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗАКЛАДУ	44
Зміївська І. В.	46
СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ, ПЛАТФОРМНІ КОМПАНІЇ ТА ЇХ БІЗНЕС- МОДЕЛІ	46
Зубков І. О.	49
ЕТИЧНІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТІ.....	49
Каплун В. М.	51
СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЗВИТОК ІНДУСТРІЇ 4.0 В УКРАЇНІ.....	51
Карпенко Н. М., Сафронкін О. М.	52
ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	52
Когут М. О.	55
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ ПЛАНУВАННЯ РОБОЧОГО ЧАСУ МЕНЕДЖЕРА	55
Козій А. П.	57